

OKÓLNIK

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

41/2018

Płock – dnia 20 grudnia 2018 r.

178

LIST PRZEWODNICZĄCEGO RADY DS. RODZINY KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Dobro małżeństwa i rodziny ma kluczowe znaczenie dla przyszłości świata i Kościoła. Z tego powodu duszpasterstwo rodzin należy do priorytetów działalności zbawczej Kościoła i wymaga nieustannego wysiłku, by nie tylko solidnie przygotowywać do sakramentu małżeństwa, ale również towarzyszyć rodzinom w rozwoju ich miłości i wiary, a także pomóc w odkryciu ich miejsca w życiu parafii. W te wysiłki Kościoła w Polsce wpisuje się inicjatywa związana z przeżywaniem Niedzieli Świętej Rodziny.

Podczas 380. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski (Płock, 25-26 IX br.), biskupi zaproponowali, aby Niedziela Świętej Rodziny była dniem modlitw o świętość małżeństw i rodzin oraz dniem odnowienia przyrzeczeń małżeńskich. Chcemy przypomnieć wszystkim o pięknie miłości, którą zostaliśmy obdarowani przez Boga. W przeżywaniu miłości ludzie wierzący otrzymali także szczególną pomoc, którą jest sakrament małżeństwa. Jest on „darem dla uświęcenia i zbawienia małżonków” oraz „stałym przypomnieniem dla Kościoła tego, co dokonało się na Krzyżu”, bowiem małżonkowie „wzajemnie dla siebie i dla dzieci są świadkami zbawienia” (papież Franciszek, *Amoris laetitia*, nr 74).

Jako Rada ds. Rodziny KEP pragniemy zaprosić wszystkich małżonków do tego, aby w Niedzielę Świętej Rodziny cała rodzina stanęła przed ołtarzem, by odnowić przyrzeczenia małżeńskie i w ten sposób umocnić więź miłości w małżeństwie i rodzinie. Prosimy wszystkich duszpasterzy, aby zorganizowali w parafiach obrzęd odnowienia przyrzeczeń małżeńskich i w homilii zwrócili uwagę wiernych na wartość sakramentalnego małżeństwa. Organizacja i przebieg tego obrzędu zależy od roztropności duszpasterzy, którzy dobrze znają swoje wspólnoty, ponieważ nie powinien on zbytnio wydłużać liturgii, a jednocześnie winien mieć radosny i uroczysty charakter. Należy również unikać sytuacji, które zbytnio akcentowałyby podział na małżeństwa sakramentalne i związki niesakramentalne, gdyż ci, którzy uczestniczą w niedzielnej Mszy świętej to najgorliwsza część naszych parafii. Dla małżeństw sakramentalnych niech to będzie odnowienie i umocnienie, a dla „oddalonych” niech będzie to okazja do modlitwy, refleksji i jeszcze większej tęsknoty za Bogiem, która towarzyszy każdemu człowiekowi wiary.

Zachęcamy, aby we wszystkich parafiach w Polsce ta niedziela była okazją do spotkania małżeństw i rodzin ze Świętą Rodziną z Nazaretu. Wszystkich duszpasterzom, osobom konsekrowanym i apostołom świeckim zaangażowanym w duszpasterstwo rodzin w Polsce dziękuję za wysiłek oraz proszę, byśmy nie tracili gorliwości i nadziei.

Na radosne i pełne wiary przeżywanie Świąt Bożego Narodzenia wszystkim błogosławię.

Warszawa, 17 grudnia 2018 r.

† Wiesław Śmigiel
Przewodniczący Rady ds. Rodziny
Konferencji Episkopatu Polski

PROPOZYCJA HOMILII NA NIEDZIELE ŚWIĘTEJ RODZINY 2018 ROKU

Rodzina – Boży pomysł na szczęście człowieka

Drodzy Bracia i Siostry!

Niedziela Świętej Rodziny, którą dziś w liturgii obchodzimy zaprasza do refleksji nad rolą rodziny w dzisiejszym świecie. Niektórzy próbują mówić, że tradycyjny model rodziny oparty na związku mężczyzny i kobiety, obdarzających się miłością i otwartych na dar potomstwa już nie funkcjonuje. Pojawiają się ciągle różne ideologie, które podsuwają model rodziny oparty nie na wzajemnej miłości, a tylko użyteczności, promują przykład modelu rodziny patchworkowej, gdzie każdy ma dużą autonomię i czuje się niezależny, a funkcje społeczne są często zaburzone. Z drugiej strony z sondaży przeprowadzonych przez różne pracownie wynika, że młodzi Polacy, w ogromnej większości (ponad 80%) ciągle deklarują, że najważniejszą wartością i źródłem szczęścia jest dla nich posiadanie własnej rodziny.

Nie od dzisiaj rodzina jest zagrożona atakiem różnych sił i osób, które widząc jej siłę i oddziaływanie na człowieka od jego najmłodszych lat próbują zdyskredytować jej ważność w kształtowaniu społeczeństw i narodów. Widząc te próby niszczenia rodziny papież Leon XIII na prośbę arcybiskupa Florencji w 1890 roku zezwolił na wprowadzenie do liturgii Święta Świętej Rodziny z Nazaretu. Kult Świętej Rodziny stawał się coraz bardziej powszechny i papież Benedykt XV w 1921 roku mając na uwadze trudności i problemy, z którymi borykają się chrześcijańskie rodziny ustanowił to święto, aby w rodzinie z Nazaretu wszystkie rodziny odkrywały sens swojego życia i misji.

Czym zatem jest to święto, które dziś obchodzimy? W liście Episkopatu Polski do wiernych z 23 października 1968 roku na Niedziele Świętej Rodziny czytamy: *„Dziś ma miejsce święto przedziwne; nie święto Pańskie ani Matki Najświętszej, ani jednego ze świętych, ale święto Rodziny. O niej teraz usłyszymy w tekstach Mszy świętej, o niej dziś mówi cała liturgia Kościoła. Jest to święto Najświętszej Rodziny – ale jednocześnie święto każdej rodziny. Bo słowo «rodzina» jest imieniem wspólnym Najświętszej Rodziny z Nazaretu i każdej rodziny. Każda też rodzina, podobnie jak Rodzina Nazaretańska, jest pomysłem Ojca niebieskiego i do każdej zaprosił się na stałe Syn Boży. Każda rodzina pochodzi od Boga i do Boga prowadzi”*.

Dziś chcemy z radością dziękować Bogu za naszą rodzinę. Chcemy odkrywać jak każdy i każda z nas jesteśmy ważni w tym Bożym zamysle i planie. W tym świętowaniu warto zrozumieć, że każda nasza rodzina jest pomysłem Boga, który chce człowieka prowadzić drogą duchowego wzrastania aż do osiągnięcia prawdziwego szczęścia. Na wzór rodziny z Nazaretu także nasze rodziny powinny odkrywać obecność samego Chrystusa, który nigdy nie męczy się przebywaniem z nami. Dostrzegamy go w naszych codziennych radościach i troskach, w dobrym słowie dzielonym z domownikami, odkrywamy, że razem z nami zasiada do wspólnego stołu, modli się z nami do Ojca, aby żadna rodzina nie poznała klęski rozpadu i rozwodu.

Święty Paweł w liście do Kolosan zachęca, aby sercami wierzących rządził Chrystusowy pokój, który opiera się na wzajemnym przebaczeniu i wypracowaniu cnót cierpliwości, pokory, miłosierdzia (por. Kol 3, 12 – 15). To właśnie w rodzinie uczymy się cnót, uczymy się szacunku dla siebie nawzajem, uczymy się sobie przebaczać, bo przecież codziennie doświadczamy wielu napięć. Przebaczenie musi opierać się na zdobyciu najważniejszej i najtrudniejszej ze wszystkich cnót, którą jest miłość (por. Kol 3, 14). Ta radość miłości była spoiwem łączącym Rodzinę z Nazaretu.

Dostrzegamy z niepokojem, że w wielu naszych rodzinach zaczyna jej dzisiaj brakować. Zabiegani, zapracowani rodzice czasami mają tylko kilka chwil, aby porozmawiać ze swoimi dziećmi. Małżonkowie, zaniepokojeni stwierdzają, że nie mają czasu i sił, aby ze sobą porozmawiać o istotnych dla tworzenia relacji sprawach. Czy można żyć bez miłości? Czy dobra nowina o rodzinie, którą przynosi nam Boże Dziecię przestała być aktualna?

W liście skierowanym do kardynała Farella przed IX Światowym Spotkaniem Rodzin w Dublinie papież Franciszek pisał: *„Można by zapytać: czy Ewangelia jest ciągle radością dla świata? A także:*

czy rodzina jest dzisiaj dla świata dobrą nowiną? Jestem pewny, że tak! Jest to „tak” Boga dla związku pomiędzy mężczyzną i kobietą, w ich otwarciu i służbie życiu na wszystkich jego etapach; jest to „tak” i wysiłek Boga dla ludzkości, tak często poranionej, maltretowanej i zdominowanej przez brak miłości. Rodzina jest zatem „tak” Boga, który jest Miłością. Tylko zaczynając od miłości rodzina może okazywać, rozgłaszać i rodzić na nowo miłość Boga w świecie. Bez miłości nie można żyć jak dzieci Boże, jak małżonkowie, rodzice i bracia”.

W tym krótkim tekście dostrzegamy przekonanie Papieża, że rodzina nie jest problemem, nie jest przyczyną patologii, ale jest miejscem uprzywilejowanym, gdzie człowiek doświadcza miłości, uczy się miłości i gdzie poznaje Boga, który jest najwyższą Miłością. Przekazywanie miłości, której nauczyliśmy się w domu rodzinnym staje się misją i zadaniem każdego chrześcijanina. Nikt nie może się poczuć zwolniony z obowiązku poznawania i przekazywania orędzia o miłości, która jest ciągłym i bezinteresownym darem. Znajduje ona swoje wypełnienie w sakramencie małżeństwa, w którym mężczyzna i kobieta postanawiają stworzyć przymierze oparte na wzajemnej miłości i zapraszają Boga do swojego życia.

Wyrazem wiernej miłości jest to, że Józef z Maryją i Jezusem udają się na Święto Paschy. Jak usłyszeliśmy w Ewangelii według św. Łukasza rodzice Jezusa co roku pielgrzymowali do Jerozolimy, aby tam oddać cześć Bogu. Ewangelia ukazuje Świętą Rodzinę jako rodzinę, która razem się modli i razem przeżywa wspólnotę wiary. Wzajemne relacje rodzinne oparte na miłości i szacunku stanowią podstawę zrozumienia człowieka, wychowania go do wartości i przekazania historii rodziny. Jezus w swojej kondycji człowieka w pełni uczestniczy w procesie kształtowania się postawy posłuszeństwa wobec swoich rodziców por. (Łk 2,51).

Jego postawa pełna szacunku objawia cechy miłości, która powinna łączyć mężczyznę i kobietę w relacji małżeńskiej i rodzicielskiej. W *Humanae Vitae* Paweł VI stwierdził, że miłość ludzka powinna być najpierw na wskroś ludzka, a więc zarazem zmysłowa i duchowa. Chodzi tu przede wszystkim o akt woli, który wyrażony przez oboje małżonków pozwala im wzajemnie wzrastać i osiągać doskonałość przez zjednoczenie serc, ciał i dusz. Miłość powinna też być pełna, to znaczy być tą szczególną formą przyjaźni, dzięki której małżonkowie wielkodusznie dzielą pomiędzy siebie wszystko. Nie prowadzą księgi zysków i strat, ale dorastają do tego, iż stają się bezinteresownym darem dla współmałżonka. Miłość małżeńska jest także wierna i wyłączna aż do końca życia. Choćby małżonkowie napotykali trudności to przypominając sobie dzień swojego ślubu powinni odkrywać, że miłość pomaga pokonać wszelkie problemy, które właściwie rozwiązane stają się okazją do przebaczenia i wzrostu w miłości. Miłość małżeńska powinna być wreszcie płodna. Św. Jan Paweł II przestrzegał przed pokusą życia egoizmem we dwoje. Ze swej natury miłość małżeńska wyraża się w pragnieniu podarowania nowego życia, które stają się także najcenniejszym darem małżeństwa i przynosi rodzicom najwięcej dobra (por. HV 9).

Małżeństwo, rodzina, dzieci nie są pomysłem człowieka. Stanowią skarb całej ludzkości i są podarunkiem Boga, który zechciał człowieka zaprosić do uczestnictwa w relacji miłości. Jednocześnie widzimy jak wiele niebezpieczeństw pojawia się wokół małżeństwa, rodziny, przekazywania życia. Dlatego podczas 380. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski, które miało miejsce 25 i 26 września br. w Płocku, biskupi zaproponowali, aby Niedziela Świętej Rodziny była dniem modlitw o świętość małżeństw i rodzin oraz dniem odnowienia przyrzeczeń małżeńskich.

Świadectwo kochających się rodzin jest najbardziej przekonującym argumentem, że miłość jest piękna i jest możliwa. Dlatego chciałbym Was drodzy małżonkowie zachęcić, abyście odnowili Wasze przyrzeczenia małżeńskie. Zapraszam, abyście stanęli całymi rodzinami blisko siebie i stali się świadkami, że miłość nie umiera, że miłość daje radość i siłę.

Zapraszam także, aby po powrocie do domu usiąść razem i podzielić się z dziećmi i wnukami historią Waszego zakochania się i miłości. Proszę, abyście przy wspólnym posiłku świętowali razem niezależnie od tego, którą rocznicę ślubu obchodzicie. Niech Niedziela Świętej Rodziny stanie się odtąd dniem dziękczynienia za Wasze małżeństwo i rodzinę, za Wasze dzieci i wnuki. Pamiętajcie dziś o modlitwie za siebie nawzajem.

*Ks. Przemysław Drąg
Dyrektor KODR*

ODNOWIENIE PRZYRZECZEŃ MAŁŻEŃSKICH W NIEDZIELĘ ŚWIĘTEJ RODZINY
30 GRUDNIA 2018 ROKU

Po homilii kapłan zaprasza wszystkich małżonków do odnowienia przyrzeczeń małżeńskich. Można to uczynić według zaproponowanego wzoru.

Odnowienie przyrzeczeń małżeńskich

K.: Drodzy bracia i siostry, w dniu ślubu połączyliście się nierozzerwalnym węzłem sakramentu małżeństwa. Zapraszam was teraz, abyście podali sobie prawe dłonie. Wspólnie módlmy się do Pana Boga o dalsze łaski i błogosławieństwa dla waszego małżeństwa, o umocnienie wiary dla waszych dzieci.

Wszyscy stojąc śpiewają trzy zwrotki hymnu do Ducha Świętego.

O Stworzycielu Duchu, przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg.
Niebieską łaskę zesłać racz Sercom,
co dziełem są Twych rąk.
Pocieszycielem jesteś zwań
I Najwyższego Boga dar.
Tyś namaszczeniem naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.
Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był.
I Ciebie, jedno tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił. Amen.

Po hymnie małżonkowie, którzy zdecydowali się odnowić przyrzeczenia małżeńskie na zaproszenie kapłana zwracają się twarzami ku sobie, podają sobie prawe ręce i odpowiadają na pytania kapłana.

K: Czcigodni małżonkowie, zawarliście przed Bogiem sakramentalny związek małżeński, łącząc się ze sobą w Chrystusie na całe życie. Wtedy ślubowaliście sobie miłość, wierność i uczciwość małżeńską oraz trwanie we wspólnocie małżeńskiej aż do śmierci. Na znak, że coraz doskonalej chcecie wypełniać swoje święte zobowiązania, podajcie sobie prawe dłonie i odpowiedzcie na pytania, które wam zadam w imieniu Kościoła.

K: Czy chcecie coraz doskonalej miłować się wzajemnie, biorąc za wzór ofiarną miłość Chrystusa, który oddał za nas swoje życie?

Małżonkowie: Chcemy.

K: Czy chcecie okazywać sobie coraz głębszy szacunek i żyć w doskonalej wierności małżeńskiej?

Małżonkowie: Chcemy.

K: Czy chcecie wspierać się wzajemnie w troskach i radościach, w zdrowiu i chorobie, służąc sobie z serca i modląc się za siebie, aż do końca waszego życia?

Małżonkowie: Chcemy.

K.: Panie, Boże i Stworzycielu, błogosławimy i wychwalamy Twoje imię. Na początku stworzyłeś mężczyznę i kobietę, aby mogli wejść w komunię życia i miłości. Ty również pobłogosławiłeś związek tych małżeństw, aby stały się znakiem związku Chrystusa z Jego Kościołem. Spójrzysz dziś łaskawie na obecne tu pary. Pośród radości i trudów ich życia zachowałeś ich związek w jedności. Odnów ich przymierze małżeńskie. Pomnóż w nich miłość i umocnij więzi pokoju, tak aby otoczeni swoimi dziećmi mogli zawsze cieszyć się z daru Twego błogosławieństwa. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego.

R.: Amen.

Modlitwa wiernych

Z ufnością skierujmy ku Bogu nasze modlitwy i serca:

1. Za Ojca Świętego Franciszka, aby pobudzał małżonków do trwania w ofiarnej i wiernej, zdolnej do poświęceń i wyrzeczeń miłości oraz przypominał o wiecznej wartości sakramentalnego węzła małżeńskiego.

Ciebie prosimy...

2. Za małżonków z naszej parafii, aby każdy ich czyn w codziennym życiu podyktowany był bezwarunkową miłością czerpaną ze wzoru miłości Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

3. Za małżeństwa przeżywające kryzys, aby miłosierny Bóg uzdrowił ich wzajemnie zadane rany, uzdolnił do przebaczenia i przemienił ich cierpienie w źródło łask i błogosławieństwa.

Ciebie prosimy...

4. Za osoby żyjące w związkach niesakramentalnych, aby pomimo trudności starały się budować swe życie na fundamencie wiary, nadziei i miłości.

Ciebie prosimy...

5. Za rządzących naszym krajem, aby uchwalane przez nich ustawy służyły ochronie życia od chwili poczęcia, aż do naturalnej śmierci i sprzyjały rozwojowi życia małżeńskiego i rodzinnego.

Ciebie prosimy...

6. Za zmarłych współmałżonków i innych zmarłych nam bliskich, aby miłosierny Bóg przyjął ich do swojego Królestwa.

Ciebie prosimy...

7. Za nas tu obecnych, abyśmy zawsze z miłością i odpowiedzialnością przyjmowali zadania wpisane w powołanie do życia małżeńskiego.

Ciebie prosimy...

Boże, Ty prowadziłeś po drogach ziemskiego życia Maryję i Józefa. Kieruj również nami, abyśmy zdążyli do Twojego Królestwa. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen

Na zakończenie Mszy świętej z odnowieniem przyrzeczeń małżeńskich można udzielić uroczystego błogosławieństwa.

Błogosławieństwo par małżeńskich na zakończenie Mszy świętej

K: Pochylcie głowy na Boże błogosławieństwo.

K.: Bóg Ojciec przedwieczny niech zachowa was w miłości wzajemnej i zgodzie, aby pokój Chrystusowy w was zamieszkał i stale przebywał w waszym domu.

R.: Amen.

K.: Bądźcie szczęśliwi jako rodzice i ciesząc się życzliwością przyjaciół, żyjcie z ludźmi w prawdziwym pokoju.

R.: Amen.

K.: Bądźcie wśród świata świadkami, że Bóg jest miłością, aby stroskani i ubodzy, doznawszy waszej pomocy, przyjęli was kiedyś z wdzięcznością do wiekuistego domu Boga.

R.: Amen.

Można także odmówić modlitwę ułożoną przez papieża Franciszka i wygłoszoną 29 grudnia 2013 r., w święto Świętej Rodziny.

Modlitwa do Świętej Rodziny

Jezu, Maryjo i Józefie,
w Was kontemplujemy blask prawdziwej miłości,
do Was zwracamy się z ufnością.
Święta Rodzino z Nazaretu, uczyn także nasze rodziny
środkami komunii i wiecznikami modlitwy,
autentycznymi szkołami Ewangelii
i małymi Kościołami domowymi.

Święta Rodzino z Nazaretu, niech nigdy więcej w naszych rodzinach nikt nie doświadcza przemocy, zamknięcia i podziałów: ktokolwiek został zraniony albo zgorszony, niech szybko zazna pocieszenia i uleczenia.

Święta Rodzino z Nazaretu, przywróć wszystkim świadomość sakralnego i nienaruszalnego charakteru rodziny, jej piękna w Bożym zamyśle.

Jezu, Maryjo i Józefie, usłyszcie, wysłuchajcie naszego błagania!

Amen.

ZARZĄDZENIE: List bp. W. Śmigła, propozycję homilii oraz pozostałe materiały, przekazujemy do wykorzystania duszpasterskiego w Niedzielę Świętej Rodziny 30 grudnia br.

Płock, dnia 20 grudnia 2018 r.

† *Mirosław Milewski*
Wikariusz Generalny

181

PERSONALIA

Ks. mgr Łukasz Nowak, prezes Fundacji *Leonianum*, koordynator Biskupa Płockiego ds. utworzenia placówki opiekuńczej w Sikorzu, z dniem 15 grudnia 2018 r. mianowany dyrektorem Domu Seniora „*Leonianum – Piękne Życie!*” – placówki zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, w miejscowości Sikórz.

Płock, dnia 20 grudnia 2018 r.

Ks. Dariusz Rogowski
Notariusz

Kuria Diecezjalna Płocka

Płock, dnia 20 grudnia 2018 r.

Nr 3013/2018

Ks. Piotr Gryśoczek

Za zgodność